

Tolden paa simple trykkede Bomuldsvarer udgjorde i 1863 15—20 pCt., men var senere gaaet op til 50—85 pCt. af Værdien. Det er den Slags skønne Resultater, der kunne opnaas ved en Vægttold, men som vilde være aldeles umulige under Værditoldsystemet.

Blandt de gængse Argumenter mod Værditolden er ogsaa det, at den skaber Besvigelser og derved gør Toldbyrden ulige. Jeg skal for ikke at trætte ærede Medlemmer blot henvise til den Imødegaaelse deraf, der findes i Toldkommissionens Mindretalsbetænkning. Det siges ogsaa, at det netop er Handelsstanden, der er saa stærkt interesseret i ikke at faa Værditoldsystemet. Det er en Paa-stand, vi ofte have hørt, og den kom ogsaa fra den højtærede Minister. Man har sagt, at Handelsstanden hverken vilde eje eller have Værditoldsystemet. Det er ikke rigtigt. Hvis man ser Toldlovskommissionens Betænkning efter, vil man se, at f. Eks. Glas- og Porcelæns-handlere, Manufakturhandlerforeningens Toldudvalg, en Række af vore store Fabrikater indenfor Jernindustrien, Cigar- og Tobakshandlerforeningen have udtalt sig for Værditoldsystemet, helt eller delvis. Og spørger man, hvem der i dette Ting og i det hele Land var den varmeste og ivrigste Tilhænger af Værditoldsystemet, bliver Svaret, at det ikke var en Toldteoretiker, men en Mand, der havde et grundigt Kendskab til, hvorledes dette System virkede eller vilde virke overført paa Handelens praktiske Forhold, det var Grosserer Kødte, der er en af vore største Manufakturhandlere. Det var ham, der særlig gjorde gældende, at Værditoldsystemet var heldigt og nødvendigt for os. Og ogsaa den Dag i Dag findes der indenfor Handelsstanden varme Venner af Værditoldsystemet. Jeg saa f. Eks. til min Glæde, at en af Handelsstandens ledende Mænd i Provinserne, det var Konsul Kaalund, har i „Nationaltidende“ skrevet en Artikel, hvori han anbefalede Værditoldsystemet. Naturligvis imødegik Bladet ham, og til min Sorg imødegik det ham ved at aftrykke det paagældende Brudstykke af Finansministerens Tale.

Man siger, at det vil være saa godt som umuligt at praktisere dette System, og at det navnlig ikke vil kunne forenes med Kreditoplagssystemet. Toldetatens øverste Spids, Generaltolddirektøren, gik dog i et Foredrag, han holdt i Handels- og Kontoristforeningen i September Maaned, og i hvilket han omtalte disse Punk-

ter, ikke videre end til at sige, at han „øjnede knap“, hvordan det skulde gøres. Men der er saa mange Ting, som de toldtekniske Autoriteter til visse Tider knap have Øje for, og som de senere nok have kunnet faa Øje paa og finde ud af. Det gaar paa dette som paa alle mulige andre Omraader, at man vil helst bevæge sig paa de slagne Baner, helst blive i det en Gang indgaaede Spor. Der kender man den faste Grund under Fødderne. Skal man over til noget forholdsvis nyt, føler man sig langt mindre sikker paa sin erhvervede Erfaring og Visdom. Men kommer der en fast Haand fra oven, der siger: Saadan skal det være, saa viser Erfaringen, at Teknikerne mangan Gang have vidst at finde Udveje. Jeg erindrer fra Toldkommissionens Forhandlinger, at vi drøftede meget indgaaende Muligheden af at faa en Stempelbeskatning paa Vin og Spirituosa, saaledes som den højtærede Finansminister har foreslaaet. Baade jeg og de øvrige Medlemmer af Kommissionen, baade af min Gruppe og af Reformpartiet, ønskede i høj Grad noget saadant og spurgte derfor Toldteknikerne Gang paa Gang, ja førte indgaaende Forhandlinger med dem, om det dog ikke var muligt at realisere noget saadant. Men Toldteknikerne vare den Gang enige om, at det kunde slet ikke lade sig gøre. Nu have vi faaet en Finansminister, der siger: Jeg vil have, det skal være saaledes, jeg har set, det kan praktiseres i Tyskland ved Cigaretbeskatning og i Sverige ved Beskatningen af svensk Banco, ville de Herrer ikke prøve det og udarbejde et Forslag paa dette Grundlag! Det er sket. De toldtekniske Indvendinger ere vegne for den faste Haand fra oven. Det var noget lignende, jeg — til Trods for, at jeg ikke er begejstret for Enkelthederne i Forslaget om Stempelbeskatningen, men det skal jeg ikke komme ind paa i Dag, da vi senere komme til at drøfte den Sag — kunde ønske var sket fra Ministerens Side i Spørgsmaalet om Værditolden, Resultatet var da blevet meget bedre.

For øvrigt have vi, som der ofte er henpeget paa, allerede Værditold paa en Række Artikler. Det har altsaa kunnet lade sig praktisere, og det hele, vi forlangte i Toldkommissionen, var, at man skulde udstrække det, vi allerede have for nogle Positioners Vedkommende, videre. Vi ønskede det paa Tobak, Papir, Galanterivarer, Possementvarer, og lignende, hvor det viste sig aldeles umuligt at finde en blot nogenlunde fornuftig og rimelig